

THE JUNIOR TIMES

22. května 2010

Na vlnách odvahy a dobrodružství

Nedávné zprávy o novém nálezu zlata na Klondiku vzrušily nejen širokou veřejnost, ale i naše dorostence. Shromáždili jsme se proto u Kamenného přístavu a po zakoupení lodních lístků jsme se nalodili na naše dva parníky, abychom mohli nasát atmosféru dobrodružství přímo na místě. Cestu nám zpříjemnilo čtení historicky prvního čísla dorostového občasníku The Junior Times, které zevrubně informovalo o novém nález, včetně fotografií obávaného Chilkootského průsmyku.

Že noviny nikdy nelžou, jsme se přesvědčili po vylodění nedaleko Valašské Polanky. Při výstupu na průsmyk téměř vypustil duši Králík, obtěžkán kilogramy nákladu i vlastního tuku. Po překonání jeho krize se nám ovšem otevřel nádherný pohled na naše útočiště - ovčí farmu postavenou na Pasekách v pohoří The Speaking Mountains.

Celý náš pobyt byl rámován čtením z knihy Na vlnách odvahy a dobrodružství od Otakata Batličky. Jednou z povídek bylo vyprávění o starém zlatokopovi, který konečně nalezne svou bonanzu, ale než stačí říct, kde se nachází, tak zemře. K našemu překvapení se ukázalo, že tato povídka jménem Šťastný Garry není pouhou fikcí, nýbrž věrným zachycením skutečnosti. V textu článků občasníku The Junior Times jsme totiž objevili Garryho šifrovaný vzkaz, ve kterém nás nabádá, abychom hledali u velkého buku. Že by bájná Garryho bonanza ležela nedaleko?

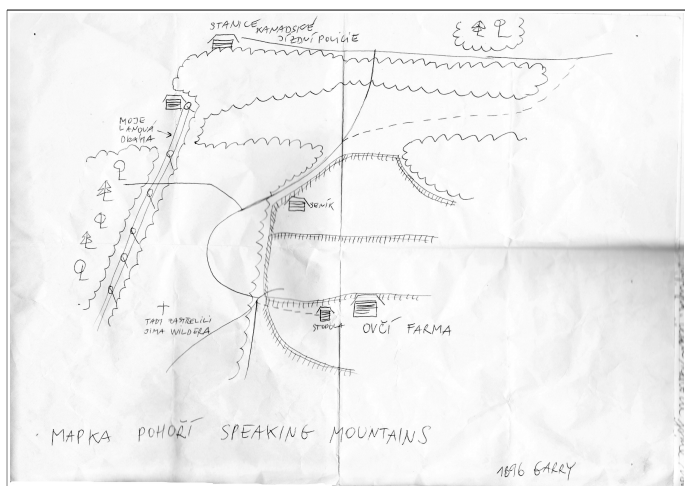
Sobotní ráno nám zpestřili majitelé farmy, úžasní manželé Hovořákovi, kteří nám ukázali, jak se stříhají ovce. Hned potom jsme ovšem vyrazili na hřeben, kde se dle svědectví některých dorostenců měl nacházet obrovský památný buk. Byl tam, ale s ním i další šifrovaný vzkaz, že tento buk není ten správný. Garry byl evidentně vtipálek. Nenechali jsme se ovšem odradit a pečlivý průzkum okolí odhalil nejen další velký buk schovaný v pásu lesa, ale i dopis ukrytý v jeho kořenech. Po otevření obálky naše oči spatřili text psaný tajnou abecedou. Co teď?

Shodou okolností dorostoví vedoucí tuto abecedu znali. V rámci výcviku ji ale odmítli vydat najednou a stanovili si podmínku. V průběhu dne si zahrajeme hry motivované dalšími povídkami a podle toho, jak v nich dorostenci uspějí, dozví se postupně význam písmen tajné abecedy. Povídka o verném sluhovi nás motivovala k výrobě domorodé zbraně zvané kirri, pomocí kterou jsme házeli na cíl. Jiná povídka o mladém požárníkovi, který při své první službě prokáže hrdinství při záchraně zraněné holčičky, nás přiměla otestovat mrštnost a vzájemnou soudržnost dorostenců při překonávání vysoké překážky. Nakonec příběh o zoufalém boji přežití při plavbě na voru nám umožnil vyzkoušet všímavost a bystrost našich dorostenců.

Zápal pro poslední ze zmíněných her ovšem

způsobil, že jsme kapku zabloudili. Abychom se vrátili na správnou cestu, museli jsme se ponořit do pralesa. Prodírali jsme se větvemi, balancovali na kamenech nad potokem, stoupali do prudkého svahu, tohle vše najednou. Nakonec se nám podařilo dostat na známou cestu. Za prokázané odvalu dostali dorostenci několik písmen z tajné abecedy navíc. Tato písmena stačila k tomu, aby byla celá zpráva vyluštněna. Garry v ní mluví o své cestě na jih a o stavbě lanové dráhy, kterou použil k dopravě zásob na hřeben. Další zpráva má být ukryta právě u vrcholu dráhy. Kde to ale je? Abychom si srovnali myšlenky, vrátili jsme se na farmu s tím, že ráno bude moudřejší večera.

Správný výlet se neobejde bez večerního ohně. Králík se ho pokusil rozdělat pomocí luku a destičky, ale přes veškeré úsilí se mu to nepodařilo a navíc zjistil, že si ohňovou destičku přišlápl právě tou částí podrážky, kterou předtím šlápl do ovčího lejna. Abychom nezůstali o hladu, uchýlili jsme se raději k použití sirek. Po opečení špekáčků jsme pokračovali čtením dalších povídek. Najednou se na druhé strany louky objevili světelné signály - někdo vysílá morseovku! Přijatá zpráva nás nasměrovala ke stodole, na které jsme objevili Garryho mapu s vyznačenou polohou lanové dráhy. Je jasné, že musíme vyrazit ihned, noc nenoc.

Navigace podle ručně kreslené mapy (ať je jakkoliv přesná), navíc ve tmě a ve víceméně neznámém terénu, je vždy obtížná. Situaci zkomplikoval i fakt, že někteří členové výpravy velmi sugestivně prosadili, abychom se šli někoho zeptat ke světýlkům, která probleskovala ve směru, ve kterém byl na mapě vyznačen hrob jednoho desperáta. Motivovalo je k tomu i to, že nedaleko vsku lanové dráhy měla být stanice Kanadské jízdní policie a co kdyby se něco semlelo. K dovršení všeho to

vypadalo, že nás noční tmou někdo sleduje. Ukázalo se, že to byl jen Králík, který s nějakého záhadného důvodu nebyl s ostatními během přijímání světelného vzkazu a snažil se nás dohonit, ale i to stačilo k vyvolání několiká výkřiků hrůzy, které byly ránovány blesky na obzoru. Stihneme to vůbec, než přijde bouřka?

Situaci uklidnil Káně, který se úspěšně ujal velení a za vydatné pomoci všech ostatních nás dovedl k vrcholku dráhy, kde jsme skutečně našli další dopis. Inverzní morseovka nás sice potrápila, ale nezdržela. K překvapení všech skrývala stejnou zprávu, jako úvodní šifra v The Junior Times - "HLEDEJTE U VELKEHO BUKU". Který to ale je, vždyť posledně si z nás Garry utahoval? Pro jistotu jsme prozkoumali oba dva a dobře jsme udělali, protože Garry zkusil další ze svých žertíků. Původní pravý buk byl teď falešný a původní falešný byl teď pravý. Kdo se v tom má vyznat?

Poslední zpráva sestávala z několika samostatných písmen. Po chvíli kombinování nám vyšlo "KAMENNA MOHYLA" a opravdu, nedaleko stromu byla malá mohylka, která skrývala sladký obsah Garryho bonanzy. Podařilo se!

Zatímco sobota se nakonec oděla do krásného počasí, v neděli nás přivítal déšť. Nevadí, hlavní úkol už máme za sebou a alespoň se můžeme uklidnit a soustředit na dorostové shromážděníčko. Před jeho začátkem ještě posíláme do Brna trochu tajemný vzkaz a pak už mluvíme o tom, že pozemské poklady a zlato pomíjí a že si máme ukládat poklady v nebi. Vždyť kde je náš poklad, tam bude i naše srdce.

Volnou chvílí před obědem trávíme turnajem v twisteru a po jídle již jen uklízíme a chystáme se ke zpáteční plavbě. Domů se vracíme bohatší, sice ne o zlato, ale o vzpomínky a taky o poznání Pána Boha.

Králík

Plavba Jitřního poutníka

Nezadržitelně se blíží srpen a sním i další tábor, který byl na motivy knihy Plavba Jitřního poutníka. Pojdme si chvíli zavzpomínat na ten předchozí. Přinášíme vám několik zápisů do táborové kroniky, které pořídili naši dorostenci spolu s některými ilustracemi a fotografiemi. Pro větší autenticitu nebyly jednotlivé příspěvky jazykově upravovány.

Prekážková dráha

Raz sme sa kúpali v potoku a vydeli sme že vedúci niečo chystajú. Bola tam futbalová bránka prepletaná bielou nitou. Potom 3 laná zavesené cez potok. Jeď už mali veduci všetko hotové, zapískal Králik dálavu a všetci sa museli zoradiť. Prvá išla Eliška (veverka). Najprv sme obiehali detský bazénik potom sme podliezali lavičku a preskakovali bahno. Delej sme bežali ku stanom potom okolo potom sme vyliezli na kapitánovské stany, zoskočili a bežali na rozcestie a z tamad' sme hádzali bijákom čo sme si vyrobili da diaľky.

Tam lde ten biják dopadol sme mali zastať a skásať na jednej nohe až ku ďalšej futbalovej bránke tam nas čakala nafukovacia loď ktorá bola veľmi ťažká a tú sme odniesli až ku potoku tam sme mali prejsť po múriku na druhú stranu potoka a tam sme preliezli cez tie tri laná nad potokom. Potom sme preliezli futbalovú bránku a to tak, že sme mali tri pokusi dotknúť sa pavúčiny. Potom sme zobrali lyžicu z gumenou loptou a ona nám nesmela spanúť počas prekážok potom sme mali ešte obehnúť detsky bazénik a vratiť na na štart.

Sabi

Střetnutí s mořským hadem

Jitřní poutník se dostal na moři k mořskému hadovi který se snažil ho rozmačkat svou smyčkou. Jitřní poutník byla nafukovací kanoe a my jsme museli dostat Jitřního poutníka potokem z hadovy smyčky tak že jsme proběhli potokem až k brodu a kanoi jsme museli nést a uvnitř byl papírek, který měl za úkol test vlhkosti. Potom byla jízda vedoucích. bylo to super.

Káně

Hostina pro spáče

hra hostina pro spáče probíhala tak že jsme měli pro 3 spáče uvařit guláš na ohni v kotlíku. každá skupina vařila zvlášť. vyhráli kaspianovi plavčíci. musím uznat že to měli lepší. nakonec celí den vyhráli kaspianovi plavčíci. byla moc hezká hra. konec.

Gepi

Hostina pro spáče měla zvláštní vyvrcholení. Večer v tee-pee jsme dočítali kapitola o hostině pro spáče, když tu se náhle situace a postavy z ní změnily ve skutečnost. Venku zaplátl oheň, který ozářil dlouhý stůl, který byl pokrytý

chutnými pokrmy a u kterého seděli tři skuteční spáči. Přivítat nás přišli Ramanduu a jeho dcera, kteří nám také řekli, že nás čeká cesta na samotný okraj země a že každý si musí rozmyslet, jestli se této nelehké cesty chce zúčastnit.

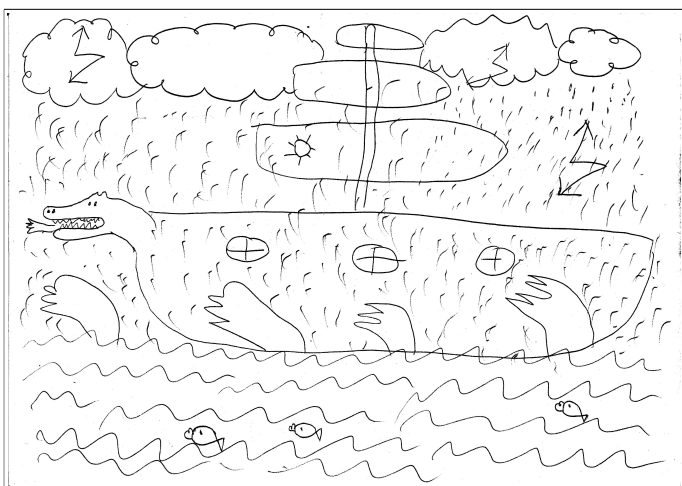
Králík

Bouře

Večer nám řekli že je bouře a že nám došli zásobi a tak jsme museli odevzdat všechny dovezené sladkosti, oplatky, žvýkačky a tatranky z domu. A ráno až jsme vstali tak byla hladovka šly jsme do lesa a obešli jsme tábor přitom jsme pozorovali kytky s Klarou. pak jsme byli v kuchyni a škemrali ale najednou Králík zazvonil a zařval ZEMĚ NA OBZORU! No a co si myslíte že bylo, nebyli žádné špagety ani buchtičky byli BRAMBORY NA LOUPAČKU! Ale muži říci že i když je moc nemusím teď se hodili.

Sýkorka

Turnaj v Galmě

Na turnaji v Galmě jsme bojovali s bijákama a bránili se štítem. Bijákama sme bojovali tak že jsme různě točili a tak. Se štítama sme bránili tak, že sme buď ho měli přet sebou nebo s ním různě hýbalo. Ja se může vihrát? Vihrát se muže tak že bijakem zasáhnu protivníka do hrudi. Vihrála Aslanova armáda – toje Kaně, Sikorka,

Gepi, Liška, Sabi.

Orel

Cesta na konec světa

Vyvrcholením celého tábora byla cesta na konec světa. Najít tu cestu ale nebylo jednoduché. Družiny dostaly sérii fotografií, na kterých byla zachycena klíčová místa celé cesty. Podle těchto návodů potom dorostenci postupovali vpřed. Do cíle cesty dorazili za soumraku. Na stráni nad zatopeným lomem se utábořili u ohně. Jeden po druhém byli odváděni k vodě, kde nasedli na kánoe a převozník je převezl na druhou stranu jezera. Po ztichlé noční hladině se nesl zvuk flétny.

Po vysazení na břeh se pak každý dětský člen tábora dočkal svého vlastního, soukromého rozhovoru s Aslanem, který ho přivítal, vyzdvihl jeho přednosti a dobré vlastnosti a povzbudil k dalšímu růstu.

Králík

Tiráž

The Junior Times je občasník Betánského dorostu.

Šéfredaktor: Králík

Redakční rada: Lenka, Rípčip, Králík, Riki

Redaktoři: Sabi, Sýkorka, Káně, Gepi

Foto: Riki, Králík

Šířeno zdarma za účelem osvěty.

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozenného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.

(Jan 3:16)